

AHMET KUTSİ TECER (1901 – 1967)

Hayatı 4 Eylül 1901 tarihinde dünyaya gelmiş olan Ahmet Kutsi, aslen Erzican'ın Kemaliye ilçesinde bulunan Apçağa köyündendir. Düyun-ı Umumiye memuru olan babası Abdurrahman Bey ve annesi Hatice Hanım'ın çocuğu olarak Kudüs'te dünyaya gelmiştir. Memurluğu nedeniyle Kudüs'te bulunan aile, burada doğan çocuklarına ilk olarak Ahmet adını verirler ve daha sonra şehrin adından esinlenerek "Kudüslü" anlamına gelen Kutsi adını da eklerler. Tecer'in bir ablası ve iki ağabeyi vardır. Meliha Hanım'la evlenen Ahmet Kutsi'nin Mehmet adında bir oğlu ve Leyla adında da bir kızı olur. Kızı Leyla Tecer uzun yıllar Ankara Devlet Tiyatroları'nda çalışarak buradan emekli olmuştur. Yazar, 23 Temmuz 1967 yılında İstanbul/Moda'daki evinde hayatını kaybetmiştir.

Eğitimi Kudüs'te bulunan Fransız Frerler Okulu'nda ilköğretim eğitimine başlayan Ahmet Kutsi, daha sonra babasının Kırklareli'ne tayin edilmesi sebebiyle ilköğretimi burada tamamlar. Ardından İstanbul Kadıköy Sultanisi'nde lise eğitimini tamamlayan Tecer, 1922 yılında Ziraat Yüksekokulu'nu (Ziraat Mekteb-i Alisi) tamamlar. Bir süre tarım işleriyle uğraştıktan sonra İstanbul Yüksek Öğretmen Okulu'nun parasız yatılı imtihanlarını kazanan Tecer, İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Felsefe Bölümü'nde eğitim almaya başlamıştır. Burada iki yıl öğrenim gördükten sonra üniversitenin sağladığı olduğu burs programından faydalanarak Paris'teki Sorbonne Üniversitesi'nde felsefe eğitimi almaya devam etmiştir.

Çalışma Hayatı Tecer'in ilk mesleki tecrübesi, 1930 yılında Türk Dili ve Edebiyatı öğretmeni olarak atandığı Ankara Gazi Öğretmen Okulu'nda gerçekleşmiştir. Fakat yaşadığı dönemdeki mecburi hizmet yükümlülüğü dolayısıyla aynı yıl içerisinde Sivas Lisesi'ne Edebiyat öğretmeni olarak gönderilmiştir. Daha sonra Sivas'ın Milli Eğitim Müdürlüğü'ne getirilmiş ve 1934 yılına kadar bu görevi sürdürmüştür. Sivas'ta bulunduğu yıllarda onun bütün yazınsal anlayışını şekillendiren Ruhsati'yle tanışır. 1934 yılında Milli Eğitim Bakanlığı Yükseköğretim Şube Müdürü olarak Ankara'ya döner ve çeşitli okullarda Felsefe ile Edebiyat dersleri verir. Sivas'ta halk şiiriyle ilgili bilgilerini derinleştiren Tecer, Ankara'ya döndüğünde çeşitli dernekler ve kurumlar aracılığıyla birçok organizasyona girer. Tecer, 1942 yılında Talim ve Terbiye Kurulu üyesi olarak görev yapmaya başlamış ve bazı illerde milletvekilliği yapmıştır. 1941 – 1945 yılları arasında Halk Evleri'nin en önemli yayın organı olan "Ülkü" dergisinde yazı işleri memuru olarak da çalışmıştır. 1949 yılında Paris Kültür Ateşeliği'ne getirilen Tecer, kütüphanelerdeki Türkçe yazma eserleri inceleme fırsatı bulmuş ve birçok halk şiirini gün yüzüne çıkarmıştır. 1950 yılında UNESCO'nun İcra Komitesi'nde Türk delegesi olmuştur. Daha sonra;

1951 – Galatasay Lisesi'nde edebiyat öğretmenliği

1953 – İstanbul Belediye Konservatuvarı'nda Türk tiyatro ve tarih öğretmenliği

1957 – İstanbul Güzel Sanatlar Akademisi'nde estetik dersleri verir

Son olarak İstanbul Üniversitesi Gazetecilik Bölümü'nde Halk Edebiyatı ve Tarih dersleri vermiştir.

Yazınsal Anlayışı Türk Halkbilimi'ne yapmış olduğu önemli katkılarla Tecer'in, çağdaş uygulamalarla yerli unsurlar arasında bir sentez oluşturmak en başat amacıdır. Halk şiirinin özgünlüğünden ve yerelliğinden hayli etkilenen Tecer, şiir anlayışında yerli motifleri, içerikleri, biçimleri ve biçimleri kullanmaya özen göstermiştir. Halk kültürünün ciddi derecede etkisi altında kalan yazar ve şair, onu tanıtmak ve yaymak için birçok teşkilatlanmaya girer, geziler düzenlemiştir. Dergâh dergisinde çıkan ilk şiirlerinden itibaren Cumhuriyet döneminin ulusal kültür siyasetinin sadık bir savunucusu olmuş ve sürekli bu doğrultuda eserler vermeye çalışmıştır. Onun için sanatın en önemli amacı, topluma kendi gerçeklerini yansıtması olmalıdır. Tecer'e göre; halk kültürünü ve onun dinamiklerini en iyi yansıtan eser, nitelikli ve okunmaya değer kabul edilir. Şiirde Ahmet Hamdi Tanpınar, Ahmet Muhip Diranas ve Necip Fazıl Kısakürek'ten etkilenerek "Beş Hececiler"e yeni bir vezin anlayışı kazandırmıştır. Başlangıçta şiirlerinde işlediği izlekleri bireysel konulardan oluşturur. Daha sonra Faruk Nafiz gibi şairlerden etkilenerek memleket konularını işlemeye başlar. Eserlerinde saf, yabancı kelimelerden arındırılmış ve sade bir Türkçe kullanmaya çalışmıştır. Bütün eserlerinde kullandığı dil ve üslup günlük konuşma dilidir. Şiirlerinde hece ölçüsü kullanan şairin en çok rağbet ettiği on birli hece ölçüsüdür. Tiyatro eserlerinde ise döneminde gözlemlediği ve tespit ettiği bireysel ve

toplumsal konuları işler. Kent hayatını anlatan oyunları olduğu gibi köy hayatını ele aldığı tiyatro oyunları da mevcuttur. Tiyatro eserlerinde çağdaş tiyatro uygulamalarıyla ortaoyunu gibi, eski Türk gösteri sanatlarının yapısal ve içeriksel özelliklerini de kullanarak yeni bir sentez oluşturmaya gayret göstermiştir.

ESERLERİ

Şiirler:

Şiirler (1932)
Sivas Halk Şairleri Bayramı (1932)
Beş Mevsim (1957)
Tüm Şiirleri (Ölümünden sonra, 1980)

Tiyatro Oyunları:

Koçyiğit Köroğlu (Ülkü Mecmuası, 1 Ekim 1941-1 Mart 1942)
Yazılan Bozulmaz (Trajedi, 1 Perde, 1946, Yayımlanmamıştır)
Sunalar (Dram, 1 Perde, Yayımlanmamıştır)
Köşebaşı (Dram, 3 perde, 2 tablo, 1947)
Bir Pazar Günü (Oyun, 3 Perde, 1959)
Satılık Ev (Dram, 3 Perde, 6 Tablo, 1961)
Hakikat Yahut Yüzük Oyunu (Dram, 1 Perde, 1957, Yayımlanmamıştır)
Didonlar (Komedi, 5 Perde, Yayımlanmamıştır)
Avşarlar (Manzum Dram, 6 Tablo, Yayımlanmamıştır)
Arkadaş Hatırı (Komedi, 4 Tablo, 1947, Radyo oyunudur, Yayımlanmamıştır)
Ömür Yolu (Dram, 2 Bölüm, Yayımlanmamıştır)

İnceleme Yazıları:

Köylü Temsilleri (1940)
Türk Folklorunda Sosyal Mesele (1969)

Dergiler ve Gazeteler:

Dergâh (1921 – 1922)
Millî Mecmua (1924 – 1933)
Görüş (1930 – 1932)
Varlık (1933 – 1964)
Yücel (1938 – 1941)
Oluş (1939)
Ülkü (1941 – 1946)
Türk Folkloru Araştırmaları (1952 – 1967)
Türk Düşüncesi (1953 – 1954)
Vatan (1957 – 1958)

Etkinlikler:

Halk Şairleri Bayramı (1931)
Erdek Şenlikleri

Kurumlar ve Dernekler:

Halk Şairlerini Koruma Derneği (1932)
Türk Halk Oyunlarını Yaşatma ve Yayma Tesisi
Uluslararası Tiyatro Enstitüsü Türkiye Merkez Kurulu Üyeliği
UNESCO İcra Komitesi Türk Delegeliği (1948)

Ahmet Kutsi Tecer
Kaynak: İslâm Ansiklopedisi

TİYATRO ESERLERİNDEKİ TEMALAR

A. Toplum

1. Yozlaşma

Genel bakış Sorbonne'da eğitim alması ve Paris Kültür Ateşesi olarak çalışmasıyla Batı edebiyatını yakından tanımış olan Tecer, aynı zamanda köylü temsilleriyle ilgili yaptığı çalışmalarla geleneksel gösteri sanatları ile Batılı uygulamaları harmanlayarak tiyatrodaki yeni bir biçim oluşturmaya çalışmıştır. Onun tiyatro eserlerinde işlediği ana izlekler, yaşadığı dönemin toplumunda gözlemediği ve sezmediği başlıca sorunlardan oluşur. Yazarın Cumhuriyet dönemiyle birlikte ortaya çıkmış kent sorunlarını işlediği eserleri olduğu gibi köylü sorunlarını işleyen eserleri de mevcuttur. Topluma öz kimliğini hatırlatmak ve yerli bir tiyatro anlayışı oluşturmak amacıyla olan Tecer, bazı tiyatro eserlerinin konularını halk hikayelerinden ve tarihten almıştır.

Bir Pazar Günü Sabri-Vezan ve Tefik-Selvi çifti tamamen maddiyatın ve iki yüzlülüğün ön planda olduğu evlilikler yaşamaktadır. Kadın karakterler birbirleriyle sıkı dostlar gibi görünseler de aslında maddi açıdan birbirleriyle sürekli rekabet içindedirler ve kocalarını arzu ettikleri şeyleri elde etmek için sürekli kullanırlar. Anamalcı dizgenin yaratmış olduğu şeyleşmiş (İng. Reified) bireyler yazarın gerçekçi tasvirleriyle okura sunulur.

Satılık Ev Fatma Kaya, bir yıl boyunca şuuru kapalı bir vaziyette hasta yatağında yatmıştır. İyileşip kendisine geldiği zaman, ailesi dahil, çevresindeki herkesin ve her şeyin kökten değiştiğine şahit olur. Belirli ideallere ve geleneklerine bağlı olan Kaya ailesi; çıkarıcı ve tamamen Amerikan özentisi tiplere dönüşmüşlerdir. Aile, tutum ve tavırlarındaki bireyci eğilimler yüzünden dağılma noktasına gelir ve Fatma Kaya bu duruma karşı ciddi bir mücadele verir.

Köşebaşı Rüstempaşa mahallesinin en önemli uğrak yerleri olan kahvehane ve bakkalın sahipleri, kendi menfaatlerini korumak adına birbirlerine karşı kara propaganda yürütürler. Mahallede bir yol çalışması yapılacaktır ve bu yol, Kahveci'nin ya da Bakkal'ın dükkanından geçecektir. Yıllardır birbirlerini tanıyan dostlar maddenin insandan daha değerli olduğu bir sistemde kendi çıkarlarını koruyabilmek için rekabet içine girerler.

Didonlar Devlet Kapısı memurluğundan İngilizleri destekleyen rakibi yüzünden kovulan Ferit Paşa, Fransızları destekleyerek eski makamına kavuşmak ister. Fransızları yalısında ağırlayan paşanın içine düşmüş olduğu kültürel yabancılaşma birçok açıdan okura yansıtılır.

2. Yanlış Batılılaşma

Bir Pazar Günü Eser boyunca karşımıza çıkan evli çiftler; eğitilmiş, orta sınıfa mensup, mülk sahibi ve varlıklı tiplerdir. Birbirleriyle sürekli bir rekabet halinde olan çiftlerin birbirlerine üstünlük kurmak için üzerinde en çok durdukları şeyler Batıya ait olanlardır. Batının ürünleri tüketilir, onların müzikleri dinlenir, onların dansları oynanır ve her açıdan onlar gibi davranılmaya çalışılır. Batıyı daha fazla özümseyen ve onunla etkileşim halinde olan bireyler daha fazla saygı hak eder. Orta sınıfa mensup bireylerin saygınlık derecesi Batıya olan bağlılıklarıyla ölçülür.

Satılık Ev Fatma Kaya'nın şuurunu kaybettiği dönem içerisinde maddi sıkıntı içine düşen Kaya ailesi, evlerinin üst katını Amerikalılara kiraya verir. Orhan ve Selma Kaya gibi gençler, Amerikalılarda gördükleri havalı, gösterişli ve özgürlükçü hayata özenirler. Orhan eğitimini yarıda bırakıp Amerika'da aktörlük yapmaya niyetlenir. Gençler eve sürekli arkadaşlarını çağırır ve Amerikalı gibi konuşup onların alışkanlıklarını bire bir taklit ederler.

Köşebaşı Hoppala Kız'ın Beybaba olarak hitap edilen dedesiyle saygısızca konuşması ve araya Fransızca kelimeler sıkıştırması, yazarın birçok eserinde işlediği temanın devamı niteliğindedir. Sürekli Fransa'ya gitmekten bahseder ve insanlara yukarıdan bakar. Rüstempaşa'ya gelen Batılı giyimli antikacılar da, mahalleliye tepeden bakar, oldukça şık giyinirler ve konuşmalarının arasına sürekli Fransızca kelimeler sıkıştırırlar.

3. Kadercilik

Yazılan Bozulmaz Yörüklerin Emine, kocası olan Ömer'i kimin tarafından atıldığı bilinmeyen bir kurşunla kaybetmiştir. Bunun üzerine oğlu İsmail, sevdiği kadınla kaçır ve annesini huysuz bir karakter olan babaannesine bir başına bırakır. Emine, kayını Ali'den yardım ister. Oğlu İsmail, bir yanlış anlaşılma sonucu Ali'yi vurur. Bunun üzerine Emine, akli dengesini kaybeder. Köy halkının kadere olan bakış açısı ve inancı eserde yaşam ile ölüm gibi konularla işlenmiştir.

B. Siyaset

Satılık Ev Anlatının geçtiği dönem Cumhuriyetçi partinin iktidardan düşüp yerine Demokratların geldiği dönemdir. Halk eski hükümetin uygulamalarından da memnun olmamıştır fakat yeni hükümetle beraber ülke siyaseti tamamen yozlaşmış ve devlet her alanda emperyalist güçlere bağımlı hale gelmiştir. Bu durum yazarın eserindeki çeşitli diyaloglar aracılığıyla karakterlerin ağzından okura sunulmuştur.

Koçyiğit Köroğlu Türklerin en eski halk hikayelerinden biri olan Köroğlu anlatılarını yazar, yeniden ele alarak iyi ve kötü arasındaki bir çatışmayı konu edinir. Zalim Bolu Beyi, Oğuz boylarına sürekli zulmeden ve onları sömüren bir tiplendir. Köroğlu ise, adaletin ve esenliğin peşinde olan bir eşkiyadır. Onun cesaretini ve hakkaniyetini duyan mazlum halk, Bolu Beyi'nden tamamen kurtulmak için gerçekleştirilecek ayaklanmaya liderlik etmesini ister.

Didonlar Tanzimat dönemiyle birlikte Batı tahakkümü altına girmiş olan Osmanlı İmparatorluğu'ndaki siyasi yozlaşma, yazarın bu anlatısındaki çeşitli çatışma unsurlarıyla okura sunulur. Devlet Kapısı'ndaki mevkisini kaybetmiş olan Ferit Paşa, Fransızlara yanaşarak eski mevkisini geri kazanmaya çalışır.

C. Gerçeklik ve Görünüş

Satılık Ev Yazarın bu eserinde değişime ve yozlaşmaya maruz kalan tipler, aslında bütün bir toplumun aynası niteliğindedir. Öz ekinine ve insani değerlere tamamen yabancılaşmış ve üstün olarak kabul edilen Batı insanıyla benzeşmiş olan tipler toplumun gerçekçi insanlık tasvirleridir. Anlatıda okura sunulan satılık ev aslında satılmış olan bir ülkenin tasviridir.

D. Diğerleri

Koçyiğit Köroğlu Olağanüstü güçlerle donatılmış ve Gök Tanrı'nın yeryüzündeki kılıcı görevini üstlenen Köroğlu, zalim Bolu Beyi'ni cezalandırmak ve kutsanmış olan Oğuz boylarını esenliğe kavuşturmak için mücadele verir. Konusunu destanlardan alan anlatı klasik bir kahramanlık hikayesidir.

Köşebaşı Küçük bir mahallenin yirmi dört saat içinde yaşadığı vakaların anlatıldığı eserde, yaşanan her olay mahallenin bütün hayatını kapsar. Aynı gün içinde bir insan ölür, bir çocuk doğar ve bir kız evlenir. Bu durum mahalledeki yaşam devriminin dairesel olduğunu gösterir.

TİYATRO ESERLERİNDEKİ KARAKTERLER

Genel bakış Cumhuriyet döneminin ilk yıllarında devlet politikası olarak Türkçülük en çok rağbet gören düşünsel akımlardan biridir. Kökleriyle yeniden kaynaşmak isteyen devlet bu doğrultuda siyasi hedefler belirlediği gibi dönemin birçok aydını da bu yönde yazınsal eserler ortaya çıkartmaya gayret göstermiştir. Tecer'in tiyatro oyunlarında karşımıza çıkan anlatı kişileri, kimi eserlerinde köylü halkı ele alırken, kimi eserlerinde de şehrli insanı çeşitli açılardan ele alır. Kent hayatını konu edinen eserlerde Batıya güdümlenmiş olan insanların içine düşmüş oldukları gülünç ve dramatik durumlar yazarın gözlemleri, düşünceleri ve izlenimleriyle okura yansıtılmıştır. Köy hayatını konu edinen eserlerinde ise, Türk köylüsünün batıl inançları, kaderciliği ve geri kalmışlığı bir olay örgüsü içinde anlatmaya dayalı uygulayımın baskın geldiği eserlerle okura sunulur. Bunun haricinde, bir Türk efsanesinden esinlenerek kaleme aldığı "Koçyiğit Köroğlu" adlı yapıtında, Türk toplumunun tarihsel dinamikleri ve gözlemleri aydın kimliği taşıyan yazarın anlatım gücü ve üslubuyla okura aktarılır.

1. Kapalı

Sabri (Bir Pazar Günü)

Uyumsuz, Dışa dönük, Vicdansız, Aksi

Eserin başkarakterlerinden biri olan Sabri, kişilik özellikleri olarak hayli duyarsız, bilinçsiz, memnuniyetsiz, ilgisiz, sıkılgan, özentili, hayal gücü kıt ve katı bir tiplere olarak kapalı nitelikler taşıyan bir anlatı kişisidir. Mensubu olduğu sınıfın genel bilincine ve davranış eğilimine sıkı sıkıya bağlıdır.

Veza (Bir Pazar Günü)

Uyumlu, Dışa Dönük, Vicdansız, Duygusal

Sabri'nin eşi olan karakter, onunla benzer özellikler taşır. İyesi olduğu toplumsal sınıfın basmakalıp tutum ve davranışlarını benimser. Duyarsız, bilinçsiz, memnuniyetsiz, basmakalıp ve özentili tavırlar sergilediği için, kapalı bir anlatı kişisi olduğunu söyleyebiliriz. Maddiyatçı karakter, kocasını isteklerini elde edebilmek için kullanır.

Kahveci (Köşebaşı)

Uyumlu, Dışa dönük, Vicdanlı, Duygusal

Mahallenin en önemli buluşma yerlerinden biri olan işletmeyi işleten Kahveci, yaşadığı semtin canlı tarihi ve oldukça konuşkan, etkin bir eyleyen olsa da daha çok kapalı bir karakter görüntüsü verir. Gelenekçi, yeniliklere kapalı, hayal gücü olmayan ve durağan yaşayan bir tiptedir.

Ferhunde Kaya (Satılık Ev)

Uyumlu, Dışa dönük, Vicdansız, Duygusal

Fatin şuurunu kaybetmeden önce oldukça refah bir hayatları olan Kaya ailesi, onun hastalığından sonra bütün servetlerini yitirirler. Kocasını iyileştikten sonra hayli değişmiş olan Ferhunde, eski varlıklı hayatlarına kavuşmak için kocasından habersiz işlere girer hatta onu düşmanı olan Selim'le aldatır. Ferhunde; duyarsız, bilinçsiz, memnuniyetsiz, ilgisiz, sıkılgan, basmakalıp, özentili ve değişime kapalı bir tiptedir.

2. Açık

Yabancı (Köşebaşı)

Uyumlu, İçe dönük, Vicdanlı, Mantıklı

Mahallesinde yaşayan evli bir kadınla gizli ilişki yaşamış olan karakter, babası tarafından evden kovulur. Yaşadığı ilişkiden bir kız çocuğu dünyaya gelir fakat Yabancı bunu uzun yıllar sonra öğrenir. Kişilik özellikleri olarak; duyarlı, bilinçli, meraklı, yaratıcı, maceracı ve liberal bir tiptedir.

3. Uyumlu

Macit Bey (Köşebaşı)

Kapalı, İçe dönük, Vicdanlı, Mantıklı

Oğlunun, aynı mahallede yaşayan bir bahriyelinin eşiyle gizli ilişki yaşadığını öğrenen baba, onu evden kovar ve ölene kadar bir daha görmez. Bunun haricinde mahalleli tarafından sevilir ve iyi yad edilir. Kişilik özellikleri olarak; dostane, yardımsever, nazik, cömert, güvenilir, vefalı ve dürüst bir tiptedir.

4. Vicdanlı

Köroğlu (Koçyiğit Köroğlu)

Açık, Uyumlu, Dışa dönük, Mantıklı

Eserin başkarakteri, yıllarca toprak beyinin zulmüne ve adaletsizliğine maruz kalmış olan Oğuz obalarını örgütler ve zulme karşı mücadele verir. Onlara bu yolda liderlik eder. Kişilik özellikleri olarak; sağduyulu, güdümlü, ciddi, planlı, düşünceli, örgütlü, intizamlı, kararlı, başarılı, dakik ve bilgedir.

Kaman (Koçyiğit Köroğlu)

Açık, Uyumlu, Dışa dönük, Mantıklı

Oğuz obalarının tanrısı olan Gök Tanrı'nın habercisi olarak Köroğlu'nu, zulmü ve adaletsizliği bitirmesi için görevlendirir, ona bu yolda yardımcı olur. Gök Tanrı ile köroğlu arasındaki habercidir ve Köroğlu'yla tamamen aynı özellikleri taşır.

5. Vicdansız

Nazlı (Bir Pazar Günü)

Uyumsuz, Dışa Dönük, Mantıklı

Eserdeki Meftun adlı karakterle dost hayatı yaşayan kadın tiplere aynı zamanda İzzet'le de ilişki yaşamaktadır. Hayli dominant bir tiplere olarak emellerine ulaşmak için her türlü kurnazlığı, hileyi ve yalanı büyük bir ustalıklarla hayata geçirir. Kişilik özellikleri olarak; sorumsuz, kontrol edilemeyen, düzenbaz, umursamaz, serkeş ve bencil bir tiptedir.

Selim Perçin (Satılık Ev)

Açık, Uyumlu, Dışa dönük, Duygusal

Gençliğinde Ferhunde Kaya'nın babası için çalışan erkek karakter, daha sonra siyasete atılmış ve çeşitli yolsuzluklarla adı anılmıştır. Fatin Kaya'dan daima korkmuş ve onun hastalığını fırsat bilerek aile bireylerini kendi menfaatleri için kullanmıştır. Kişilik özellikleri olarak; sorumsuz, kontrol edilemeyen, düzenbaz, umursamaz, serkeş, bencil ve fırıldak bir tiptedir.

6. Uyumsuz

Bolu Beyi (Koçyiğit Köroğlu)

Kapalı, Dışa dönük, Vicdansız, Duygusal

Anlatıdaki iyi ve kötü çatışmasının, kötü tarafında bulunan başkarakterdir. Yapmış olduğu zulüm ve adaletsizlikler yüzünden halkı karşısına almış olan karakter herkesin nefretini kazanmıştır. Bolu beyi; uzlaşılmaz, hasmane, bencil, zalim, cimri, güvenilmez, önyargılı, hoşgörüsüz, vefasız, iki yüzlü, sevilmeyen ve öğrenilen bir tiptedir.

7. Duygusal

Fatin Kaya (Satılık Ev)

Kapalı, Uyumsuz, İçe dönük, Vicdanlı

Hastalığından önce Cumhuriyetçi partide, ülküleri uğruna mücadele vermiş ve oldukça refah bir hayat süren erkek karakter, bir yıl boyunca şuurunu kaybetmiştir. Uyandığında ailesinin ve çevresindeki herkesin ciddi bir yozlaşma içine düştüğünü fark eden karakter karamsarlığa kapılır. Fatin Kaya; bunalımlı, dengesiz, güvensiz, endişeli, takıntılı, sinirli, mutsuz, memnuniyetsiz, kötümser, keyifsiz, umutsuz ve sitemkar bir tiptedir.